

புதிய நூலகம்

இதழ் 12

15-04-2012

நூலக விழா நிகழ்வுகள்

நூலக நிறுவனத்தின் ஏழாவது ஆண்டு பூர்த்தியையும் பத்தாயிரம் ஆவணங்கள் எனும் அடைவையும் முன்னிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நூலகம் 10000 விழா கடந்த பெப்ரவரி 25 சனிக்கிழமை கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நூலக நிறுவன இயக்குனர் சிவானந்தமூர்த்தி சேரன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சர் வாசுதேவ நாணயக்கார, கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினர் எஸ். குகவரதன், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

வரவேற்புரை வழங்கிய நூலக நிறுவன ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஒரு பெரும் பல்கலைக்கழகமோ அல்லது அரசு நிறுவனமோ செய்ய வேண்டிய பெரும் பணியைத் தமிழார்வமுடைய நண்பர்களினதும் அனுசரணையாளர்களினதும் துணை கொண்டு நூலக நிறுவனம் மேற்கொண்டுவருதல் தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் நன்றிக்கும் பாராட்டுக்குமுரிய அழியாத பணியாக கருதப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

இந்நிகழ்வில் மொறட்டுவ பல்கலைக்கழகம், பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரீராம் சிருஷ்டி நாட்டியப் பள்ளி ஆகியவற்றின் மாணவர்கள் கலை நிகழ்வுகளை வழங்கினர். மூன்றாவது கண் உள்ளூர் அறிவுத்திறன் செயற்பாட்டு நண்பர் குழுவினர் கூத்து ஒன்றினையும் நிகழ்த்தினர்.

வாழ்க்கை எழுதுகின்ற வாசிப்புப் புத்தகம் என்ற தலைப்பில் கவிஞர் சடகோபன் தலைமையில் கல்நூல் என்ற தலைப்பில் கவிஞர் த. வி. ரிசாங்கன், காய்ந்த ஓலைச்சுவடி என்ற தலைப்பில் கவிஞர் க. ஹரிசன், கடதாசிப்புத்தகம் என்ற தலைப்பில் கவிஞர் தி. சுகந்தன், மின்நூல் என்ற தலைப்பில் கவிஞர் மு. மயூரன் ஆகியோர் கவிதை மூலம் புத்தகப் பயன்பாட்டையும் இணைய நூலகத்தின் பயனையும் கவிதையில் சபையில் முன்வைத்தனர்.

கடந்த ஏழாண்டு காலகட்டத்தில் நூலக செயல் திட்டங்களுக்கு துணை நின்ற பங்காளிகளின் கௌரவிப்பில் ஆலோசனை சபை உறுப்பினர்களான சாகித்திய ரத்னா பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, வைத்திய கலாநிதி தி ஞானசேகரன் பங்களிப்பாளர்கள் மூத்த படைப்பாளி தெளிவத்தை ஜோசப், கொழுந்து சஞ்சிகை ஆசிரியர் அந்தனி ஜோசப், சிற்றிதழ்களின் தீவிர செயற்பாட்டாளர் மேமன்கவி பதிப்புத் துறையில் தடம் பதித்த குமரன் கணேசலிங்கம் ஆகியோரை நிகழ்விற்கு விருந்தினராக வந்திருந்த தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர் வாசுதேவ நாணயக்கார, கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன், தொழில் அதிபரும் மாநகரசபை உறுப்பினருமான எஸ். குகவரதன், ஆகியோர் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவம் செய்தார்கள்.

காலத்திற்கேற்ற எண்ணிம நூலகம்

திருமதி ம. செல்வராஜ் சினி

ஆசிரிய நூலகர், யா/உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி

காலத்துக்கேற்ற வகைகள் அவ்வக் காலத்துக்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும் என்று பாடினான் யுகப் பெருங்கவிஞன் பாரதி. முற்றிலும் நிதர்சனமான அவன் வரிகள் நூலகத்திற்கும் பொருந்தும். காகிதம் தயாரிப்பதற்கான வசதி வருவதற்கு முன்பே களிமண், மரப்பட்டை, ஓலை முதலியவற்றில் எழுதிய நூல்களை மனிதன் பாதுகாக்கத் தொடங்கியபோது நூலகம் பிறந்தது.

அச்சக் கலையின் வருகையாலும் வளர்ச்சியாலும் நூல்கள் அதிகளவு அச்சிடப்பட்டன. அறிவுப் பரவலாக்கம் ஏற்பட்டது. ஊர்தோறும் நூலகங்கள், பாடசாலை தோறும் நூலகங்கள் என்று மட்டும் இல்லாமல்; இன்று வீடுகள் தோறும் நூலகங்கள் உருவாகும் நிலையும் தோன்றியது. தகவல் யுகத்தின் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் மின் நூலகம் அறிமுகமாகியது. எண்ணிம நூலகத்தின் முக்கிய சில அம்சங்களை இக்கட்டுரையில் சுருக்கமான முறையில் குறிப்பிடலாம்.

வன்பொருள், மென்பொருள் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் இந்நூலகம் அமைக்கப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் நூல்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட முறையில் இருந்து மாற்றம் பெற்று அனைவரும் பார்க்கக்கூடிய வகையில் மின்நூலகம் அமைவதால் பெருவளர்ச்சியை இன்று கண்டுள்ளது. பழைய நூல்களில் இருந்து தற்கால நூல்கள் வரை எண்ணிம நூலகத்தில் பார்வையிட முடியும். அது மட்டுமல்லாது தேவையானவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியும்.

எண்ணிம நூலகத்தின் முக்கிய கருவியாகக் கணனியே விளங்குகின்றது. எண்ணிம நூலகத்தின் முக்கிய நோக்கம் இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சிக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் ஆகும். ஆனால் இலங்கையில் இதன் பயன்பாடு குறைவாகவே உள்ளது.

நூல்கள் அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்கும் முதன்மைப் பணியை இந்நூலகங்கள் மேற்கொள்கின்றன. நூல்களைக் காவிச் செல்லுதல், பாதுகாத்தல் என்ற நிலைமாறி எங்கு சென்றாலும் நூல்களை எண்ணிம நூலகத்தில் பெறலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குறைந்த செலவில் இருந்த இடத்தில் இருந்து

கொண்டே நூல்களைப் பெற இந்நூலகம் உதவுகின்றது. குறுகிய காலத் தேடலில் தேடும் நூலைக் கண்டுபிடிக்க முடிகின்றது. சாதாரணமாக நூல்களைச் சேமித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இட நெருக்கடிப் பிரச்சினை இங்கு இல்லை. ஒரே நேரத்தில் பலர் ஒரு நூலைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்களை இந்நூலகம் ஏற்படுத்தித் தருகிறது. சாதாரணமாகக் கட்டடங்களில் உள்ள நூல்கள் தூசிபிடிக்க, பக்கங்கள் கிழிய பழுதடைந்துவிடும். இங்கு அவ்வாறு பழுதடைவதற்கான சாத்தியங்கள் இல்லை.

எண்ணிம நூலகத்தின் வருகையால் நூலக நிர்வாகக் கட்டமைப்பும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. தகவற் கட்டமைப்பாளர், ஆவணக்காப்பாளர், அட்டவணையாளர், தகவல் முகாமையாளர், காப்பாளர், முதலிய பல நிர்வாகிகள் எண்ணிம நூலகக் கட்டமைப்பில் பணியாற்றுவார்கள். இன்று நூலகர்கள் புத்தகத்தைப் பேணுபவர் என்பதில் இருந்து மின்நூல்களைப் பேணும் சிறப்புத் துறைசார் நிபுணர்களாகப் பரிணாமம் அடைந்துள்ளனர். எண்ணிம நூலகம்; வாசிப்புப் பண்பாட்டை கற்றல் பண்பாட்டை காகிதப் பண்பாட்டிலிருந்து பிரித்தெடுத்தது. இது எண்ணிம நூலகத்தால் வந்த பண்பாட்டு மாற்றமாகும். தேடல் என்பது மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு வாசகனுக்கும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். எண்ணிம நூலகத்தில் எந்நேரமும் எந்த நூலையும் தேடிப்பெறமுடியும். ஓர் எண்ணிம நூலகம் மூடப்படுவதில்லை. அது எப்போதுமே திறந்திருக்கும்.

மாணவர்கள் இன்றைய யுகத்திற்கான கணனி அறிவை நிரம்பப் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே இந்நூலகத்தைப் பயன்பாடுடையதாகக் முடியும். மாணவர்கள் இணையத்தளத்தைத் தமது கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துவது குறைந்து வருவதாக குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. அவர்கள் இணையத்தை எண்ணிம நூலகத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும் கற்றலுக்கும் உபயோகித்தால் அவர்களது வாழ்வு வளம் பெறும்.

எனவே காலத்துக்கேற்ற வகையில் மனிதன் கண்டுபிடித்த பெரும் பேறாகிய மின் நூலகத்தை மாணவ சமுதாயம் நேரான வழியில் பயன்படுத்தினால் அறிவுப் புரட்சி ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

புதிய நூலகம்

இதழ் 12

15-04-2012

ஆசிரியர்

சு. குணேஸ்வரன்

இது ஒரு நூலக நிறுவன வெளியீடு
noolahamfoundation@gmail.com

புதிய நூலகம் இதழின் உள்ளடக்கம் அனைத்தும் நூலக நிறுவனத்தின் நிலைப்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்குமென்றில்லை. வெளியாகும் கட்டுரைகளின் கருத்துக்கள் கட்டுரையாளர்களுடையவை. புதிய நூலகம் இதழுக்கென எழுதப்படும் உள்ளடக்கம் Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0) உரிமத்துடன் வெளியாகின்றது. மறுபதிப்புக்கள் அவற்றின் மூலப்பிரதியின் உரிமத்துடன் வெளியாகின்றன.

நூலகம் 10000 வீழாவின் தலைமையுரை

சிவானந்தமூர்த்தி சேரன்

இயக்குனர், நூலக நிறுவனம்

மதிப்புக்குரிய தேசிய மொழிகள் மற்றும் இன ஒருமைப்பாடுகள் அமைச்சர் கௌரவ வாசுதேவ நாணயக்கார அவர்களே, மாநகர சபை உறுப்பினர் திரு எஸ். குகவரதன் அவர்களே, கொழும்பு தமிழ்சங்க தலைவர் திரு. மு. கதிர்காமநாதன் அவர்களே, எழுத்தாளர்களே, பத்திரிகையாளர்களே, கல்வி-மாண்களே, நலன்விரும்பிகளே, இத்திட்டத்தின் ஆணிவேர்களான தன்னார்வ தொண்டு நண்பர்களே மற்றும் அனைவருக்கும் எனது அன்பான வணக்கங்கள்.

ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலுடன் தொடங்கிய எமது நூலக திட்டம் இன்று ஏழாண்டுகள் கடந்த நிலையில் ஏராளமான தன்னார்வலர்களின் அளப்பரிய உழைப்பினால் 10000 ஆவணங்கள் எனும் இலக்கைப் பூர்த்தி செய்து வெற்றிநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்நாளில் தனது வரலாறுகளில் பொன் எழுத்துகளால் பொறிக்கப்படுகின்ற இந்நிகழ்வை நூலக நிறுவன இயக்குனர் என்ற வகையில் தலைமை தாங்கி நடாத்திச் செல்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சேர்ந்த விழியில் ஒளி சேரவைக்க சூரியனாய், அறியாமையை விலக்கி, அசையாமையில் அசைவு காட்ட நாமே விதைத்து நாம் அறுவடை செய்வது மட்டுமல்லாமல் எதிர்கால சந்ததியினருக்காக தொலை நோக்குடனும், ஆழமாகவும், தீர்சிந்தித்தும், வெளிப்படையாகவும் இவ் விலைமதிப்பற்ற ஒரு பணியை எமது மக்களுக்காக ஆற்றி வருகின்றோம். இளைஞர்களால் கனவு காணப்பட்டு இளைஞர்களால் செயல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு திட்டம்.

நாம் கடந்து வந்த மைல்கற்கள் ஒவ்வொன்றும் எமது பரிணாம வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு தூண்கள். 2005 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14 ஆம் திகதி தைப்பொங்கல் தினத்தன்று அத்திவாரம் இடப்பட்ட எமது பணி பலமைல்கற்களைத் தாண்டி அவை அனைத்தையும் நினைவூட்டும் முகமாகவும் மெருகூட்டும் முகமாகவும் இன்று இப்பெருவிழாவில் கலந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஏழு ஆண்டுகளின் பின்னர் தமிழ்ச்சங்க நூலக மூலையில் பணியாற்றி வந்த நாம் இன்று, அதாவது அண்மையில் எமக்கென 4 சுவர்கள் சூழ ஒரு அலுவலகத்தை தமிழ்ச்சங்கத்தில் அமைத்து கொண்டோம். அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் ஏராளமான அதிவேக வளர்ச்சிகளை அண்மையில் காட்டியிருந்தோம். இவ்வளவு தூரம் கடந்து வந்த நாம் சந்தித்த சோதனைகள் வேதனைகள் ஏராளம்! இவை அனைத்தையும் நாம் கடந்து வந்த பாதையில் நாம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களாகவும், அனுபவங்களாகவும் மாற்றிக் கொண்டோம். சென்றது கருதாது நாளைய நடக்க போவதை எண்ணி ஒவ்வொரு தடங்கலையும் பதிக்கின்றோம். அந்தவகையில் எமது இந்தப் பணியில் சேர்வடைந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எமக்குத் தோளோடு தோள்நின்று உழைத்த ஒவ்வொருவரும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தனிநபர் என்ற புள்ளியைக் கடந்து ஒரு சமுதாய பேரியக்கமாக மாறி இன்று வெற்றி நடை போடுகின்றோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் நாம் அனைவரும் ஒரு குடும்பமாக அதாவது நூலகக் குடும்பமாக இணைந்து செயலாற்றுகின்றோம் என்பதே ஆகும். 19 வயது முதல் 79 வயது வரை எமக்கு முன்னணிப் பங்களிப்பாளர்கள் உள்ளனர். எம் அனைவரிடமும் எந்தவித அரசியல், இன, பொருளாதார, பிரதேச ரீதியிலான பேதங்கள் இல்லை. இவை அனைத்தையும் கடந்து எறும்புகள் போல், மனம் சலிப்புறாது சிறுகச் சிறுகச் சேகரித்து ஓயாத உழைப்பையும் நேரத்தையும் தகவல் புரட்சிக்கும் அறிவுப் பிரவாகத்துக்கும் விதையாக்குகின்றோம்.

டச்சுக்காரர்கள் 1470 முதல் இன்றுவரையான தமது அச்சுப்பிரதிகளை எண்ணிமப்படுத்துகிறார்கள். பிரான்சு அரசாங்கம் பல மில்லியன் யூரோக்கள் செலவில் எண்ணிமப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பான் அரசாங்கம் தீவிர வெறியுடன் இரண்டே ஆண்டுகளில் சாதித்துக் காட்டுகின்றோம் என்று செயற்படுகிறார்கள். National Digital Library of America என்ற திட்டம் அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதளவு பெருமெடுப்பில் தொடக்கப்பட்டுள்ளது. எமது அண்டை நாடான இந்தியாவும் Indian institute of Science என்ற அமைப்பினூடாக மேற்கொண்டு வருகின்றது. அதுமட்டுமல்ல அவுஸ்திரேலியா, நோர்வே என பல நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் முழுமூச்சுடன் களம் இறங்கியுள்ளன. இணையத்தின் இளவரசன் கூகிள் நிறுவனமும் இதற்கு விதிவிலக்காகவில்லை. இவை எல்லாவற்றையும் வைத்து நோக்கும்வோமாயின் நாமும் இன்று இவை அனைத்துக்கும் ஈடாக எமது மக்களுக்காக எமது சமூகத்திற்காக இப்பணியை ஆற்றிவருகின்றோம் என நாம் பெருமை அடைகின்றோம்.

இன்று எமது மரபின் வேர்களைத் தேடும் பணியில் பலர் முனைப்புக் கொண்டுள்ளனர். எமது சமூகம் பற்றிய பூர்வீகத்தை அறியமுற்படுவர்களுக்கு எந்தளவு முதுசத்தை நாம் சொத்தாக வைத்திருந்தோம் என்பதை எல்லோரும் அறிவதற்கு நாம் ஒரு வெளியை அமைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும் வசதி அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். தாயகத்திலும் உலகின் பல்வேறு மூலைமுடுக்குகளிலும் சிதைந்துவாழும் எம்மவர்கள் தங்கள் பூர்வீகத்தை அறியவும் இனிவருஞ் சந்ததியினருக்கு எடுத்தியம்பவும் நாம் வழிசமைக்கின்றோம்.

இணையவழி ஆவணப்படுத்தல் எமது சமூகத்தின், மொழியின் இருப்பை உறுதி செய்வதற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக மாறிவிட்டது. எனினும் நாம் இதுவரை புத்தகவடிவில் வந்த ஆவணங்களையே ஆவணப்படுத்திவருகின்றோம். அதையும் தாண்டி நாம்

தொழிற்படவேண்டிய பல தளங்கள் உள்ளன. எமது சமூகத்தில் காணப்பட்ட காணப்படுகின்ற பேச்சு மொழிகள், நம்பிக்கைகள், தொன்மங்கள், சடங்குகள், நாட்டாரியல்கள், விளையாட்டுகள், நிர்வாக முறைகள், தொழிற்கலைகள், கலைகள் போன்ற வெவ்வேறு தளங்களில் உள்ள பரிணாமங்களை நாம் ஆவணப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இது தொடர்பாக நாம் ஆழ யோசித்து பல்வேறுபட்ட ஆய்வு முயற்சிகளையும் ஆரம்பித்து வைத்துள்ளோம். இவற்றை ஆவணப்படுத்த வேண்டிய பல்வேறு தொழில்நுட்பம் சார்ந்த முறைகள் பற்றியும் எமது தொழில்நுட்பக்குழு ஆய்வு செய்து வருகின்றது. இவை அனைத்தும் வெகுவிடைவில் எம்மால் சாத்தியப்படுத்த முடியும் என நம்புகின்றோம். அதுமட்டுமல்லாமல் அறிவு, தகவற் சேகரங்களை கட்டற்ற திறந்த முறையில் வழங்கி இலங்கைத் தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் கல்வி, ஆய்வு, மற்றும் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கு புத்துயிரளிக்கவும் முடியுமென எண்ணுகிறோம்.

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் தொடர்பான எல்லாவகையான அறிவுத் தொகுதிகளையும் ஆவணப்படுத்தி பாதுகாத்து அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்தல் எனும் எமது பணி, இலக்கு நோக்கிய பயணம் இன்னும் வேகத்துடன் தொடர தங்கள் அனைவரினதும் பூரண ஆதரவை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

இவ் அரிய வரலாற்றுத் திட்டத்தின் 7 வது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் இன்று 10000 எனும் இலக்குடன் வெற்றிவிழா கொண்டாட்டும் நாம் எமது 10 வது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் ஒரு இலட்சம் எனும் இலக்கை அடைவோம் என உறுதிபூணுகின்றோம். இறுதியாக இந்நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்து எம்மை மகிழ்வித்த உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி எமது நூலகக் குடும்பத்தில் இணைந்து கொண்ட நீங்கள் இவ் அரிய பணியில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

எரிக்க முடியாத நூலகம்

அந்தனி ஜீவா

நமது யாழ். நூலகம் எரிக்கப்பட்ட பின்னர் நம்மவர்கள் எரிக்க முடியாத நூலகம் ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆம் எரிக்க முடியாத நூலகத்திற்கு ஏழு ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்று விட்டன. ஏழு ஆண்டுகள் நிறைவு விழாவின் பொழுது நூலக நிறுவனம் ஒரு சிறப்பு மலரை வெளியிட்டது. அது மாத்திரமல்ல சிறப்பான ஆண்டு விழாவையும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடத்தியது. கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஒரு அறையில் வாடகை செலுத்தி அலுவலகமாக நூலக நிறுவனம் இயங்குகிறது. நூலக நிறுவனத்தின் அந்தச் சிறப்பு மலரில் 'சுவர்கள் இல்லாத நூலகம்' என்ற தலைப்பில் ரவிக்குமார் எழுதிய கட்டுரை இடம் பெற்றிருந்தது. பின்னர் அந்தக் கட்டுரையின் கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரை ஒன்று தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் தீராநதி என்ற சஞ்சிகையிலும் இடம் பெற்றிருந்தது. அந்தக் கட்டுரை நமது சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது.

" எனது தந்தையர் நாடு இறந்துவிட்டது அவர்கள் புதைத்தார்கள் அதை நெருப்பில் நான் வாழ்கிறேன் வார்த்தை என்ற என் தாய் நாட்டில் "

ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த ரோஸ் ஆஸ்லெண்டர் என்ற கவிஞர் எழுதிய இந்தக் கவிதை, யுத்தத்தால் சிதைக்கப்படும் எந்த ஒரு நாட்டுக்கும் பொருந்தக் கூடியது. வீடு தகர்க்கப்படும் போது, சொந்த நிழலும் எரிந்து போய்விடும் போது நாடென்று உரிமை பாராட்ட எதுவும் இல்லாமல் ஆகிவிடும் போது, ஒரு மனிதனிடம் எஞ்சியிருப்பது சொல் மட்டும் தான். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ். நூலகம் எரிக்கப்பட்டது. ஆசியாவின் மிகப் பெரிய நூலகங்களில் ஒன்றாக இருந்த யாழ். நூலகத்தில் சுமார் ஒரு இலட்சம் புத்தகங்கள் சேகரிக்கப்பட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தன. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓலைச் சுவடிகளும் அங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு ரவிக்குமார் தனது கட்டுரையில் தெரிவிக்கின்றார்.

எரிக்க முடியாத நூலகம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எமது இளைஞர்களின் எண்ணத்தில்

உதித்தது. அதனை முன்னின்று செயல்படுத்தியவர்கள், மிகப் பெரிய சாதனையை செய்து விட்டார்கள். ஒரு நாட்டின் அரசோ அல்லது பல்கலைக்கழகமோ முன்னின்று செய்ய வேண்டிய செயல்படுத்த வேண்டிய பணியினை இலட்சிய வேட்கை கொண்ட ஓரிரு இளைய தலைமுறையினரால் இந்நூலகத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.. இதற்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களும் நம் நாட்டு சில நல்ல மனம் கொண்டவர்களும் துணை நின்றார்கள். இந்த நூலகம் உருவாக்கத்தில் மிக முக்கியமானவர்கள் இலண்டனில் வாழும் பத்மநாப அய்யர், மற்றவர்கள் சசீவன், கோபி, பிரதீபன், மயூரன், ஈழநாதன் இவர்கள் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும். இவர்கள் நமது மரியாதைக் குரியவர்கள். இன்று நாம் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான ஆவணங்களைப் பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. அவற்றுள் ஆரம்பகாலச் சஞ்சிகையான 'மறுமலர்ச்சி' போன்றவற்றையும் இன்றுவரை வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'மல்லிகை' போன்றவற்றையும் நூலகத்தில் பார்வையிடக்கூடியதாக உள்ளது.

நூலக வலைதளத்தில் (www.noolaham.org) நூல் விபரம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2011 ஜனவரி வரை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஈழத்து வெளியீடுகளின் விபரம் பின்வருமாறு,

மொத்தப் பதிவுகள் 10,113
நூல்கள் 3538
இதழ்கள் 3615
பத்திரிகைகள் 1738
ஏனையவை 1227

இலங்கைத் தமிழ் ஆவணங்கள் அல்லாத சுமார் 500 க்கும் அதிகமான மின் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் அயலகம் என்னும் பகுதியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எரிக்க முடியாத இந்த நூலகத்தை இனி எவராலும் அழிக்க முடியாது. ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தங்கள் நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் நூலகத்திற்கு கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

நன்றி - ஞாயிறு தினக்குரல், ஏப்ரல் 8, 2012

ஆவணப்படுத்தல் பயனும் அதில் தமிழர்களின் சிறப்பும்

(கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி)

காசி விசுவநாதன்

புதுவை ஆனந்தரெங்கப்பிள்ளை அவர்களின் நாட்குறிப்பேடு

மொத்தம் 12 தொகுதிகள் கொண்ட இவரது நாட்குறிப்பேடு, உலகில் உள்ள தனி ஒருவரின் முதல் நிலை ஆவணங்களில் மிகச் சிறந்தனவாகவும், தமிழகம், இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகிலேயே பல அரிய தகவல்கள் கொண்ட களஞ்சியம் என்றால் அது, இந்த தொகுப்பு ஒன்றுதான். இவரது நாட்குறிப்பேட்டினை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றி, பின்னர் 1898 ம் ஆண்டு தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு 12 தொகுதிகளாக மொழி பெயர்த்தனர். அதில் தெரிய வந்தது, ஆங்கிலேயரின் ஆவணக்குறிப்புகளில் உள்ளதை விட, மிகத்துல்லியமாக, கிழக்கிந்திய கம்பெனி மற்றும் பிரஞ்சுப் படைகளுக்கு இடையே நிகழ்ந்த சரித்திர நிகழ்வுகளை முறையாகப் பதிவு செய்து வந்துள்ளதும், 1736 - 1761 கி.பி. அதாவது எழுதப்பட்ட 18ம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் அனைத்தும் நாள் வாரியாக தெளிவுற பதிவாகி உள்ளது, அன்றைய ஆங்கில அதிகாரிகளை, வியப்பால் வாயடைத்து நிற்கச்செய்தது. பிள்ளை அவர்கள் தனது பிரஞ்சு பாசத்தால், ஆங்கிலேயப் படைகள் கொல்கத்தாவில் பெற்ற வெற்றிகளைப் பொறுக்க முடியாமல், அவர்களைத் திட்டி எழுதியதையும், அதே ஆங்கிலேயர்கள் மறைக்காமல் மொழிபெயர்த்தது நேர்மையான ஆவணப்படுத்தலின் சான்று.

அது மட்டுமல்லாமல் ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை அவர்கள், பார்சி, பிரஞ்சு, ஆங்கிலம் என பல மொழிகள் தெரிந்திருந்தார் என்பதும் அவருக்கு ஆர்க்காடு (ஆற்காடு அல்ல) நவாபுகள், வங்க நவாபுகள், டில்லி பாதுஷாக்கள், மராட்டிய மன்னர்கள், கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிர்வாகத்தினர், ஒல்லாந்தர் (தரங்கம்பாடி கோட்டை / இலங்கை யாழ்கோட்டை), போர்த்துகீசியர்கள் (கொங்காணிப் பகுதி) என பலரிடமும் இருந்தும் நேரடி கடிதத்தொடர்பும், கொண்டிருந்தார். மேலும் பிரஞ்சு ஆளுனருக்கு கடித மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததையும், தனது நாட்குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்துள்ளார். புதுச்சேரிப் பட்டினம் பிரஞ்சு ஆளுகையில் இருந்த போது உள்ளே வந்து போக பாஸ்போர்த்து என்ற கடவுச்சீட்டு முறை இருந்ததும், அவர்கள் காலத்தில் மக்கள் தொகை கணக்கிடப்பட்டதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

18ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக் காலங்களில், இந்தியா என்ற ஒரு நாடு உருவாகாத நிலையில் அப்போதிருந்த நாவாபுகள், நிசாம், டில்லி பாதுஷா, தஞ்சை மராட்டியர், சென்னையிலும் திருச்சியிலும் இராபர்ட் கிளைவு நடமாட்டம், தேவனாம்பட்டினம், மச்சிலிப்பட்டினம் மற்றும்

திருவண்ணாமலையில் நிகழ்ந்த போர் என அப்போதைய துணைக்கண்ட நாடுகள் அனைத்தும் ஒன்றோடு ஒன்று பொருதி (போர் புரிந்து) ஐரோப்பிய கம்பெனியரிடம் அடிமைப்பட்டு வரும் அரிய தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் புதுவை பிரஞ்சு ஆட்சியில் நடந்த முறைகேடுகள், கவர்னர் மாளிகையில் நடந்த லஞ்ச பேரம், ஆளுனருக்கு அடுத்த பதவிகளுக்கான பிரஞ்சு அதிகாரிகளிடையே உள்ள போட்டியும், அதற்கான லஞ்சத்தொகை ஏலத்தொகையாக மாறிய கணக்குகளும் உண்டு. பிரஞ்சு அரசாங்கம் அப்போதே சில ஆவணக்குறிப்புகளைப் பாதுகாத்து வந்தது, அவரது குறிப்புகளில் தெரிய வருகிறது. இது போன்றே மதராசப்பட்டினம் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலும் நடக்கும் லஞ்ச பேரங்களையும் தனக்கு நெருக்கமானவர்கள் வாயிலாகக் கிடைத்த தகவலாகப் பதிவு செய்கிறார். ஐரோப்பியர்களிடம் உள்ள பொதுவான நடைமுறையாக பிள்ளை அவர்கள் இதனை அவதானிக்கிறார். இது தவிர்த்து நவாப் குடும்பங்களில் ஏற்படும் பங்காளிச் சண்டைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவரது வாழ் நாளும் பதிவுகளும், வளையா வீரன் திப்பு மற்றும் மருது சகோதரர்களின் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய கட்டம். வரலாற்றின் தொடர் நிகழ்வினை தொய்வின்றி, கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு (25 ஆண்டுகள்) பதிவு செய்து, உலக வரலாற்று ஆசிரியர்களை வியக்க வைத்தவர் புதுவை ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை என்ற தமிழரே. இவரது நாட்குறிப்பேடு நம்பிக்கைக்குரிய எழுத்தர்களால் தொடர்ச்சியாக இவரது வாய்மொழியினைக் கேட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. முதல் சில வருடங்களே ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை அவர்கள் தன் கைப்பட எழுதி உள்ளார். பின்னர் தனது அலுவல் மிகுதி காரணமாக, எழுத்தர்களை பணி அமர்த்தி உள்ளார்.

நம் தமிழர்களின் ஆவணப்படுத்தும் கலை, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மட்டும் அல்ல, உலகோரையும் வியக்க வைத்தது எனில் அதற்கு இவரும், இவருக்கு முந்தைய மூவேந்தர்களும், சங்க இலக்கியமும் தான் காரணம் என்பது திண்ணம்.

அரசிதழ் (Gazetteer)

செய்தியாளர் என்பது பிரஞ்சு மொழியில் இருந்து வந்த வேர்ச்சொல். அதுவே செய்திகளை பாதுகாப்பவரையும் குறிக்கும் சொல்லானது. இது பின் நாளில் அரசாங்கம் வெளியிடும் ஆவணக்குறிப்புகளாகவும் ஆனது. ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தங்களது அரசு ஆவணத்தகவல்களை மாவட்ட வாரியாக பிரித்து பதிவு செய்து வெளியிடும். இதுவே அரசிதழாகும். இதில் சமூகம்,வரலாறு, அரசாங்க செயல் திட்டங்கள்,

மாவட்டம் தோறும் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் என தகவல்கள் செய்திகள் அடங்கி இருக்கும்.

நூலகம்

அரசு நூலகம், ஆவணக்காப்பக நூலகம், கல்வி நிலைய நூலகம், தனி திரட்டுகளாய் உங்கள் வீடு தோறும் உள்ள நூலகம் அனைத்துமே ஆவணங்கள் தான். ஆவணக்காப்பகங்கள் தான். உங்கள் வீடுகளில் உள்ள மிக அரிய பழமை வாய்ந்த நூல்கள் மிகவும் தேவைப்படும் ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆகவே அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதன் தேவை அறியாமல் சிலர் நூல்களை எடைக்கு விற்பனை செய்யும்பொழுது, நாம் நமது எதிர்காலத்தை விலைக்கு விற்றுத் தொலைக்கின்றோம் என்பதை உணரமாட்டோம். இதிலும் சில, பழைய நூல் விற்பனையாளர்களிடம் வந்து சேரும். இது நன்மைக்கே. அது நம் எதிர்காலத்தை மீட்க ஒரு வாய்ப்பு. சென்னை மயிலாப்பூர் பகுதியில், சாலைகள் கூடும் இடத்தில், திரு. ஆழ்வார் என்ற பழைய நூல் விற்பனையாளரை தவறாமல் சந்தித்து பல அரிய நூல்களை வாங்கிச்செல்லும் வாடிக்கையாளர்களில் ஒருவர்தான் தமிழக முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்.

பண்டைய காலங்களில் ஆவணப்படுத்தும் முறை

1. செப்பேடுகள், 2. கல்வெட்டுக்கள், 3. சுவடிகள், 4. நாட்டார் வழக்காற்றியல்.

1. செப்பேடுகள் :

சங்க காலம் தொட்டு மூவேந்தர்களும், தமிழ் வேளிர்குடி தலைவர்களும் தங்கள் அரசாட்சி, போர் வெற்றிகள் ஆகியவற்றை செப்பேடுகளில் பொறித்து, காப்பிட்டு பாதுகாத்துள்ளனர். வேள்விக்குடி செப்பேடு ஒரு சான்று. மிக பிற்காலத்தில், 17ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஒல்லாந்தருக்கு தஞ்சை ரகு நாத நாயக்கர் அளித்த வணிக ஒப்பந்த செப்பேடு (இன்றும் கோபன் ஏகன் அருங்காட்சியத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது) அனைவரும் அறிந்ததே. இப்படியான பல செப்பேடுகள் அகழ்வாய்விலும், தனியார் நிலங்களிலும் கிடைக்கின்றன. அப்படிக்கிடைப்பவற்றை மாவட்ட ஆட்சியர், மாவட்ட அருங்காட்சியர் போன்றவர்களிடம் கையளித்து பாதுகாக்கலாம். இவை மேலும் வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு உதவும்.

2. கல்வெட்டுக்கள் :

இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமான கல்வெட்டு ஆவணங்கள் தமிழர்களாலேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுச் செய்திகளும் பொருந்தி வருவது, தமிழர்களின் துல்லியமான வரலாற்றுப்பதிவு செய்யும் முறையை சான்று சொல்லி விளக்குகிறது.

மாமன்னன் இராச இராச சோழனின் தமக்கையார், தமது இளவலிடம் (இராச இராச சோழனிடம்,) செப்பேடுகளில் கிடைக்கும் முந்தைய தகவல்களை, கோவில் சுற்றுச் சுவர்களில் கல்வெட்டுக்களாக, முந்தைய ஆவணங்களை பதிவேற்றம் செய்யும்படி அறிவுரை செய்கிறார். அதன் படி, தானும், தன் மகன் முதலாம் இராசேந்திரனும் சீரமைத்த 32 கோவில்களிலும், அந்த அந்தப் பகுதிகளின் பழைய

தகவல்களை, கல்வெட்டுக்களாக ஆவணப்படுத்தப் பட்டு கல்லில் வடித்த சொல்லாக, காலம் கடந்தும் வாழ்ந்து வருகிறது. படித்த பெண்கள் வாழும் வீடும் நாடும் செழிப்பும் அன்றோ..!

3. சுவடிகள் :

சுவடிகள் தான் அன்றாட வாழ்வில் தமிழருக்கு மிக கூடுதலாய் பயன்பட்ட பொருள். இது பனை மரத்தின் கொடை. பனை மரம் தமிழரின் வாழ்வில் பிரிக்க முடியாத உறவு கொண்டது. பாலை படர்ந்த நிலங்களிலும் உயர்ந்து நின்று தன்னை முழுமையாக தமிழுக்கு கொடையளித்த பெருமை, பனை மரத்திற்கே முதன்மை. இதில் கிடைக்கும் ஓலைகளை செப்பம் செய்து துளையிட்டு நூலால் கோத்து வேப்பிலை காப்பிட்டு பராமரிப்பர். இதில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதியே, தங்கள் இலக்கியங்களை பதிவு செய்தனர் நம் பழந்தமிழர். ஆகவேதான் நாம் படிக்கும் எதனையும் 'நூல்' என்று சொல்கிறோம். வள்ளுவப் பெருந்தகையும் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை என்பதையும் உணர்க. இந்த சுவடிகளில்தான் நம் சங்க இலக்கியங்கள் கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக, ஆவணப்படுத்தப்பட்டு பாதுகாத்து இன்று நமக்கு முகவரி சொல்கிறது. பனை ஓலைகள் சில நூற்றாண்டுகளே தாங்கி நிற்கும். அதனை பின்பு மீண்டும் படியெடுக்கவேண்டும். இது வழி வழியாக, படித்த பண்டிதர்கள் இதனை, தவறாமல் செய்ததனால் தான், தமிழ்த் தாத்தா அவர்கள் ஊர் தோறும் கவிராயர் வீடுகளைத் தேடிச்சென்று சங்க இலக்கியங்களை அச்சேற்றினார். இதனை முறையாக தமது, தன் வரலாற்றில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

4. நாட்டார் வழக்காற்றியல் :

நாட்டுப்புற பாடல்கள் தான் தொன்று தொட்டு பாமர மக்களால் உணர்வு குன்றாமல் தங்கள் வாழ்வியலை ஆவணப்படுத்தி அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக : 1. சங்க மருவிய காலத்தில் இருந்து சங்க இலக்கியங்கள் மன்னர்களாலும் ஆதரிக்கப்படாதவையாக மாறி, ஒரு சில தன் ஆர்வம் மிக்க, மத காழ்ப்பு இல்லாத கவிராயர், பண்டிதர் வீடுகளில் மட்டுமே போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த இலக்கியங்கள் பல 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அச்சிற்கு வந்த பின்னர் தான், பெரும்பான்மையான மக்களுக்கும் தெரிய வந்தது. இந்த இடைப்பட்ட காலங்களில் கூட பாரி, அவர் தம் மகளிர், அதியமான் நெடுமாண் அஞ்சி, என பலரைப் பற்றியும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வாயிலாக படிக்காத பாமர மக்களே செவி வழியாக அந்த உண்மை வரலாற்றை அண்மைக்காலம் வரை கொண்டு வந்தனர். அந்தப் பதிவுகளில்தான் பாரி மகளிர் அங்கவை, சங்கவை என்ற பெயர் குறிப்பு வருகிறது. 2. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த "நல்ல தங்காங்கையும் நம் நாட்டுப்புற பாடல்களில் பதிவாகி மக்கள் வாழ்வியலின் மாண்பினை ஆவணப்படுத்தி பெருமை சேர்த்தது.

இலக்கியமும் ஆவணங்களும் :- உலகம் முழுவதும், வரலாறு பல பண்பாடுகளை தொல்லியல் ஆய்வுகள் சான்றின் படியே அறியமுடிந்தது.. தமிழ்ச்சமுதாயம் ஒன்றுதான், தன் வாழ்வியலை மிகத்தெளிவாகப் பதிவு செய்தது. ஏனைய நாசகீகங்கள் அனைத்தும், தொன்மக் கதைகளாக தங்கள் வரலாற்றினை படிமங்களாக தொடர்ச்சியாகக் கூறி வந்த பொழுது, வரலாறும், வாழ்வும், இலக்கியங்களும் வேறு வேறு

அல்ல என்று முதன்மையாக தங்களை வெளிப்படுத்திய ஒரே பண்பாடு, தமிழர் தொல்குடியே...!!!

“அற்றைத்திங்கள் அவ்வெண்ணிலவின் எந்தையு முடையோமெங் குன்றும் பிறர் கொளார் இற்றைத்திங்கள் இவ்வெண்ணிலவின் வென்றறி முரசின் வேந்தரெம் குன்றும் கொண்டார் யாமெந்தையு மிலமே...!!!”

(புற நானூறு - பாடல் -112; பாரி மகளிர்).

பாரி மகளிர் அன்று அழுதவையெல்லாம் இற்றைத்திங்களில் நாம் அறிய, அவர்கள் செய்வித்தது, தமிழர் வாழ்வும், வரலாறும், இலக்கியமும் வேறு வேறு அல்ல என்பது மட்டுமல்ல, இப்படி ஒரு தேர்ந்த ஞானம், தமிழர் தொல்குடிக்கு மட்டுமே உரித்தானது. வாழ்வியலை அகம், புறம் என பிரித்து பதிவு செய்த ஒரே இனம், நாம் மட்டுமே. அந்த தொன்மைச்சிறப்பை நாம் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதுகாறும் ஆவணப்படுத்தல் என்பது பற்றியும், ஆவணங்களை இனங் காண்பது பற்றியும், இதுவரை ஆவணப்படுத்தப்பட்டவை குறித்தும் பார்த்தோம். எளிய மக்களாகிய நாம் என்ன செய்யலாம் ?

உங்கள் பெற்றோரின் திருமண அழைப்பிதழ், உங்கள் குடும்ப கடிதங்கள், நாட்குறிப்பேடுகள், உங்களது மற்றும் உங்கள் குடும்பத்தினர் கல்விச்சான்றிதழ், மதிப்பெண் அட்டைகள், உங்கள் குடும்பத்தின் பெயர் தொகுதிகள், குடும்ப கிளைகள் (Family tree), என பல வகையாக ஆவணப்படுத்தலாம். தனி மனிதன் ஒரு குடும்பமாக, ஒவ்வொரு குடும்பமும் இணைந்து ஒரு தொகுப்பாக (தோப்பு என்பதன் வேர்ச்சொல்), தேசிய இனமாக நம்மை நாமே பதிவு செய்ய இவையெல்லாம் அவசியம்.

ஒரு குடும்ப ஆவணத்தால் இனத்திற்கோ, நாட்டிற்கோ என்ன பயன் ? என்று கேட்டால்.....

1. மதுரையில் ஒரு கல்லூரி மாணவி, சிற்றூரில் உள்ள தனது மூத்த சகோதரிக்கு, தான் எட்டயபுரம் "பாரதியார் மணி மண்டபம்" திறப்பு விழாவுக்குச் சென்றதையும் அங்கு சுப்புலட்சுமி அம்மாள் பாட்டுக் கச்சேரியும், அறிஞர்களின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டதையும் கடிதத்தில் எழுதிப் பதிவு செய்கிறார்.

2.1960-களில் சிங்கப்பூர் நாட்டிற்கு கடல் வழியாக பயணப்பட்ட ஒருவர், தன் குடும்பத்திற்கு நலமாக வந்தடைந்ததையும், கப்பல் பயண அனுபவத்தையும் இயற்கைச் சீற்றமில்லாமல் இருந்ததையும் எழுதுகிறார். Razula என்ற கப்பல் பெயரும் அதில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

3.1954 ம் ஆண்டு சனவரி முதல் நாள் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், கொப்பனாபட்டி என்ற சிற்றூரில் இரண்டு மாணவர்கள், தாங்களே உருவாக்கிய வானொலிப்பெட்டியில் முதன் முதலாக அதில் பாக்கிஸ்தான் தலைவர் திரு. முகமது அலி ஜின்னா ஆற்றிய ஆங்கில உரை குறித்து தனது நாட்குறிப்பேட்டில் ஒருவர் பதிவு செய்கிறார்.

4. 1956-ம் ஆண்டு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இலக்கம் - 118, இளங்கோ இல்லம் என்ற மாணவர் விடுதியில் இருந்து, தன் தகப்பனாருக்கு பணம் அனுப்பும் படியும், அதற்கான தேவை, கையிருப்பில் இருந்த பணத்திற்கான செலவுக்கணக்கு ஆகியவற்றை பட்டியலிட்டு, தேர்வுக்கான கட்டண விபரங்களையும் குறிப்பிட்டு, கூடுதல் பொருள் உதவி நாடி, கடிதம் எழுதுகிறார்.

5. மதுரையில் ஒரு மாணவர் 1954 - ம் ஆண்டு, தன் நாட்குறிப்பேட்டில், தான் தேசிய மாணவர் படையணியில் இருந்து கல்லூரி சார்பாக, சித்திரைத் திருவிழாவிற்கு பாதுகாப்பு மற்றும் மக்கள் நலப்பணிக்கு உதவியாக மாவட்ட நிர்வாகத்துடன் இணைந்து செயல்பட்டதை பதிவு செய்கிறார்.

6. 1949-ம் ஆண்டு சென்னையில் படிக்கும் கல்லூரி மாணவி, தன் இளைய சகோதரனுக்கு, தேர்வுகள் நன்றாக எழுதினால் (Parker) பேனா வாங்கித்தருவதாக கடிதம் மூலம் உறுதி சொல்கிறார்.

7. இந்தியா வருகை தந்த பேராசிரியர் திரு. கிளாரன்ஸ் எரிக் க்ளிக் (Prof. Clarence E Glick) என்ற சமூகவியல் துறை அறிஞர், தனது இந்திய மாணவருக்கு எழுதும் கடிதத்தில், அண்மையில் காலமான பிரதமர் நேருவிற்கு இரங்கலும், புதிய தலைமைப்பொறுப்பேற்றிருக்கும் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் தலைமையில் இந்தியா மேலும் பல சிறப்புகளை எட்டும் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். ஐ. நா வின் யுனஸ்கோ அமைவனத்திற்காக தனது தலைமையில் கனடா நாட்டு மான்ட்ரியல் நகரில் சர்வதேச சமூகவியல் குறித்த மிகப்பெரிய ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் ஒன்றை செயல்படுத்தும் பெரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் பதிவுசெய்கிறார். (இவரது மனைவி திருமதி. க்ளிக் என்பார், மலேசிய தலை நகரில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர் என்பது கூடுதல் குறிப்பு.)

இப்படி பல வகையான மக்கள் வாழ்வியல் எல்லாம், பதிவு செய்யப்பட்டவைதான் குடும்ப ஆவணங்கள். இவர்கள் எல்லாம் எளிய மக்கள் தான் என்பதை கவனத்தில் கொள்க.

ஆவணங்கள் வரலாற்றுடன் தொடர்பு உள்ளவை. அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அது எல்லா துறைகளிலும். அதாவது நிர்வாகத்துறை, அரசியல், கல்வி, புவியியல் (ஆம் புவியியல் பற்றிய ஆவணத்தெளிவு இருந்திருந்தால் கச்சத்தீவும், எல்லையில் உள்ள நமது மாவட்டங்களும் மாற்றார் கையகப்படுத்த விட்டிருக்க மாட்டோம்.) மற்றும் குடும்பம், என அனைத்து தளங்களிலும் பதிவுகளும், ஆவணப்படுத்தலும் வாழையடி, வாழையாக தொடர வேண்டும் என்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

நன்றி : www.siragu.com

(சிறகு இணைய இதழில் மூன்று பகுதிகளாக வெளிவந்த இக்கட்டுரை புதிய நூலகத்தின் கடந்த இதழிலும் இந்த இதழிலுமாக இரு பகுதிகளாக மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மறுபிரசுரத்திற்கு அனுமதி தந்த சிறகு இணையத்தளத்திற்கு நன்றி.)

வலைப்பதிவுகளிலிருந்து -

இணையத்திலே ஓர் ஈழத்து நூலகம்

-கானா பிரபா

ஆசியாவின் மிகப்பெரும் அறிவுக்களஞ்சியங்களில் ஒன்றான யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகம் அழித்து ஒழிக்கப்பட்டு மூன்று தசாப்தங்கள் கடந்து விட்டது. இந்த நூலகம் மீளவும் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அண்மைய வருடங்களில் மீளவும் இயங்கி வந்தாலும் இன்னமும் முன்னர் நிலைபெற்றிருந்த நூலகத்தில் இருந்த அரிய பல ஆவணங்கள், நூல்கள், எட்டுச் சுவடிகளின் மூலப் பிரதிகள் இல்லாது அந்த அரிய பல அறிவுச் சொத்துக்கள் இனிமேல் கிட்டாத நிலை தான் இருக்கப்போகின்றது. இது ஒருபுறமிருக்க, மூன்று தசாப்தங்களாக வீரியம் கொண்டிருந்த போர்ச்சூழலில் எத்தனையோ பல எழுத்தாளர்களின் அச்ச வாகனமேறிய நூல்களின் எஞ்சிய பிரதிகள் கூட, தாம் சந்தித்த இடப்பெயர்வுகளின் போது தொலைந்தும், அழிந்தும் போயின. அச்சுக்கு வராத பல பிரதிகளின் எழுத்து வடிவங்களுக்கும் இந்த நிலை என்பதைச் சில வருஷங்களுக்கு முன்னர் ஒரு எழுத்தாளரோடு பேசும் போது அவர் தம் அனுபவம் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். இந்த நிலையில் ஏற்கனவே தம்மிடம் இருந்த நூல்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் வாசகர்கள் பலர், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு இடப்பெயர்வுகளின் போதும் பாதுகாத்து வைத்திருந்த நிலையும் இருந்திக்கின்றது.

கடந்த ஆண்டுகளாக நான் தாயகம் போகும் போது, அங்குள்ள புத்தகசாலைகளை மேயும் போது, நம்மவர் உள்நாட்டில் வெளியிட்ட புத்தகங்களில் அண்மைய வெளியீடுகள் நீங்கலாக, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிட்ட நூல்களின் பிரதிகள் இல்லாத நிலையே காணப்படுகின்றது. வெளிநாட்டின் புலப்பெயர்வுச் சூழலில் இருந்து வெளியிட்ட நூல்களைப் பூதக்கண்ணாடி கொண்டு தான் தேடவேண்டும். தமிழ்நாட்டின் ஏதோவொரு மூலையில் இருக்கும் எழுத்தாளனின் நூலைத் தேடி இறக்குமதியாக்கி வெளியிடும் இலங்கையின் முன்னணிப் புத்தகசாலைகள் அதே முனைப்பை ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளன் உள்நாட்டிலோ, வெளிநாட்டிலோ வெளியிடும் நூலுக்குக் கொடுக்க வருவதில்லை என்பது கவலைக்குரிய விஷயம் கூட. அதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக, மாறிவரும் இலங்கை வாசகனுடைய வாசிப்பு என்ற ஜால்றாப்பை என்னால் ஏற்க முடியாது.

இந்த நிலையில், இலங்கையில் வாழுகின்ற ஒரு வாசகனுக்கும் சரி, லட்சக்கணக்கில் உலகின் எல்லாத்திசைகளிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் வாசகனுக்கும் சரி, அல்லது ஈழத்து எழுத்துக்களைத் தேடிப்படிக்க வேண்டும் என்று முனையும் தமிழக வாசகனுக்கும் ஒரு சேரத் தன் பணியை வழங்குவதில் இணையத்தில் இயங்கிவரும் ஈழத்து நூலகம் <http://www.noolaham.org> கொடுக்கும் முனைப்பும், சேவையும் உண்மையில் உயரியது என்பதை இந்தத் தளத்துக்குச் சென்றவர்கள் உணர்வர். இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆர்வலர் பட்டாளம் ஒன்றைத் திரட்டி, ஈழத்திலும் ஈழத்துக்கு அப்பால் உள்ள நாடுகளிலும் இருக்கும் அன்பர்களோடு சேர்ந்து இந்த நூலகத் திட்டத்துக்காகச் செய்து வரும் இந்தப் பணி முழுமையான இலாப நோக்கற்றது. தம் சொந்தப் பணத்திலும், அன்பர்கள் கொடுக்கும் நன்கொடைகளின் மூலமாகவும் இந்த நூலகத் திட்டத்துக்கான பெரும் பணியைப் பல ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகின்றார்கள். இதன் விளைவு இன்று பத்தாயிரம் ஆவணங்களைக் கடந்து நிற்கின்றது இந்த நூலகத் திட்டம்.

அவுஸ்திரேலியாவை எடுத்துக் கொண்டால் விக்டோரியா, மற்றும் நியூ சவுத்வேல்ஸ் ஆகிய தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாநிலங்களிலே, பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பில் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்க வகை செய்திருக்கின்றது இந்த நாட்டு அரசு. இந்தப் புகழுக வகுப்புக்கான தமிழ்ப்பாட நெறியில் முக்கியமான ஒரு பிரிவு ஆய்வுப்பணி. அதாவது ஏதாவது ஒரு கருப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்து அது குறித்த தேடல்களையும், முடிவுகளையும் செய்யவேண்டிய தேவை மாணவனுக்கு இருக்கிறது.

இந்தப் புகழுக வகுப்புக்கான பயிற்சிப்பட்டறைகளுக்குப் பல ஆண்டுகளாகச் செல்லும் என் அனுபவத்தின் படி, இந்த ஆய்வில் பெரும்பாலும் ஈழத்து வாழ்வியல், இலக்கியம் என்பதையே முக்கியமான கருவாகக் கொண்டு மாணவர்கள் தம்மைத் தயார்படுத்துகின்றனர். இங்குள்ள தமிழ் அறிவகம் என்ற நூலகம் தன் எல்லை வரை இங்குள்ள மாணவனுக்கான உதவியைக் கொடுத்தாலும், பரந்துபட்ட ஆய்வைச் செய்யும் ஒரு மாணவனுக்குத் தேடல் என்று வரும் போது இயல்பாக வரும் சவால், நூல்களை எப்படிப் பெறுவது. இந்த நிலையில் நூலகத்திட்டத்தின் அடுத்த கட்ட இலக்கு வந்து நிற்கின்றது. அதாவது நூல்களைத் தேடிப்படிக்கும் வாசகர்களைத் தவிர்த்து இந்த நூலகத்திட்டத்தின் வழியாகப் பயன்பெறப்போகும் தமிழ் மாணவர் சமுதாயமும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயம்.

நூலகத் திட்டத்தினை நெறிப்படுத்துபவர்களில் ஒருவர் நண்பர் கோபி அவர்களை நான் இயங்கும் அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்துக்காகச் சந்தித்தேன். இந்த நூலகத் திட்டத்தின் ஆரம்பம் எவ்வாறு அமைந்தது, இதன் முக்கிய நோக்கம், பணிகள் எவ்வாறு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன என்பது குறித்து விரிவானதொரு பேட்டியை வழங்கியிருந்தார் கோபி. பத்தாயிரம் ஆவணங்களைக் கடந்து இன்னும் பல்லாயிரம் ஆவணங்களைத் திரட்டவேண்டிய தேவையோடு பயணிக்கும் இந்த நூலகத் திட்டத்தின் சவாலாக இருப்பது நிதி ஆதாரம். ஒரு நூலை இந்த இணைய ஆவணக் காப்பகத்தில் சேமிக்க இலங்கை ரூபா 500 வரை தேவையாக இருக்கின்றது. எனவே இந்தப் பணியில் நாம் எல்லோரும் இணைந்து கரங்கொடுப்பதோடு, எம்மிடம் இருக்கும் அரிய பல ஈழத்து நூல்களைக் கொடுத்து அவற்றை இங்கே சேமிப்பதன் மூலம் நம் எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் காலாகாலமாகப் பயனுறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நன்றி : <http://kanapraba.blogspot.com/2012/02/blog-post.html>